

označiti svůj výrok za konečný po rozumu odst. 2 čl. 8 zák. č. 125/27. Ježto tedy v daném případě nebylo rozhodování zem. úřadu konečným, slušelo by stížnost vlastně odmítnouti podle § 5 zák. o ss jako nepřipustnou. Avšak žal. úřad připojil k svému rozhodnutí poučení, že rozhodnutí jeho je konečné. Tímto nesprávným právním poučením uvedl stěžující si obec v omyl. — — —

Č. 10.500.

Zaměstnanci veřejní: * Byly-li úředníku na Slov. prozatímně přidělenému vypláceny diety podle odst. III. »Zásad« (usnesení min. rady z 27. července 1920), nepůsobí později nastalé propůjčení systemisovaného místa na Slov. se zpětnou účinností na předpoklady pro přiznání zmíněných diet.

(Nález ze dne 24. dubna 1933 č. 8339/31.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 1814/23, 3065/24, 4394/25.

Věc: Josef S. v M. proti ministerstvu financí o diety.

Výrok: Stížnost, pokud jde o diety za dobu od 14. ledna až 31. března 1928, se zamítá pro bezdůvodnost. V ostatním se nař. rozhodnutí zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem min. fin. z 23. prosince 1924 byl st-l, vrchní berní správce v K. na Mor., přidělen na Slov., o čemž mu byl vydán dekret presidia zem. fin. ředitelství v Brně z 19. ledna 1925 s tím, že jej gř v Bratislavě podle výnosu z 12. ledna 1925 pověřilo vedením kontroly u berního úřadu v N., a že na Slov. je povolán prozatím jako úředník exponovaný a má nárok na příslušné plné diety, s nocležným ode dne nastoupení služby do dne případného trvalého převzetí do berní služby na Slov., event. do zproštění z ní. Po nastoupení služby u berního úřadu v N. dne 7. března 1925 byly mu tímto dnem počínajíc, po dobu jeho zatímního přidělení na Slov. poukázány diety pro exponované ve výměře stanovené v bodě III. usnesení min. rady z 27. července 1920 (Zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov.). Výměrem gř v Bratislavě z 27. srpna 1927 byl st-l přeložen z N. k bernímu úřadu v L., při čemž fin. ředitelství v L. bylo uloženo, aby st-li přikázalo přestěhovat se vzhledem k navrženému převzetí do berní služby na Slov. ihned do uvolněného bytu po berním řediteli D. U berního úřadu v L. nastoupil st-l službu dne 14. září 1927.

Usnesením vlády ze 14. prosince 1927 bylo st-li propůjčeno služební místo 5. platové stupnice v osobním stavu berních úředníků na Slov. s platností od 7. září 1926.

Podáním ze 17. března 1930 žádal st-l, aby mu podle bodu V. a VI. usnesení min. rady z 27. července 1920 byl poukázán mimořádný slovenský přídavek na dobu jednoho roku po trvalém ustanovení na Slov., resp. po jeho přestěhování na Slov. Žádost tuto odůvodňoval v podstatě tím, že mu dnem 8. září 1926 byly telegrafickým nařízením gř z 31. prosince 1927 neprávem zastaveny diety pro exponované a k částečné úhradě přeplatku zadržen doplatek ze jmenování resultující, ježto

podle dekretu zem. fin. ředitelství v Brně z 19. ledna 1925 má nárok na diety ode dne nastoupení služby až do případného trvalého převzetí do berní služby na Slov. a ježto dekret o jeho trvalém ustanovení na Slov. mu byl doručen teprve dnem 13. ledna 1928, měly mu diety býti ponechány až do tohoto dne. Dále namítal st-l, že mu diety patří až do 31. března 1928, kdy se s rodinou na Slov. přestěhoval, ježto v L. byl nedostatek bytů a rodinný byt, jenž mu byl nabídnut při nastoupení služby v L. (13. září 1927), přijmouti nemohl, ježto tehdy o jeho trvalém převzetí mu nebylo nic známo.

Rozhodnutím gřř v Bratislavě z 8. srpna 1930 nebylo žádosti této vyhověno, ježto přes to, že dekret o trvalém ustanovení byl st-li doručen dne 13. ledna 1928, zpětná působnost jmenování st-lova působila nejen ohledně platové stupnice, do níž byl jmenován, a příslušného titulu a požitků s touto platovou stupnicí spojených, nýbrž i ohledně diet zmíněného druhu, následkem čehož dnem zpětného jmenování (stabilisace) na Slov., t. j. dnem 7. září 1926, bylo nutno diety zpětně zastaviti a přeplatek na dietách za dobu od 8. září 1926 do 31. prosince 1927 v částce 20.400 Kč předepsati k náhradě. Byl tedy právem k částečné úhradě přeplatku, vzniklého zpětným zastavením diet pro exponované zadržen doplatek vyplývající ze zpětné platnosti propůjčení služebního místa ve vyšší platové stupnici (2.209 Kč) a zbytek přeplatku 18.191 Kč byl st-li jen benevolencí min. fin. se souhlasem vlády prominut. Nemá tedy st-l nároku, aby mu byly ponechány diety pro exponované i po 7. září 1926, kdy přestal býti úředníkem na Slov. exponovaným. Pokud jde o mimořádný přírůstek, bylo cit. rozhodnutím gřř vysloveno, že po dobu, po kterou po trvalém ustanovení byl nucen vésti dvojí domácnost pro úředně zjištěný nedostatek bytů, t. j. za dobu od 8. září 1926 do 13. září 1927 incl., přísluší st-li vzhledem k odst. 1 bodu VI. »Zásad« diety podle bodu II D 2 těchto zásad, a od 14. září 1927 počínajíc, kdy již nárok na tyto diety pominul, ježto st-li byla dána možnost přestěhovati se do L., kam byl rozhodnutím gřř z 27. srpna 1927 přeložen, a kde mu byl úředně přidělen byt po berním řediteli D., kterýžto byt stál st-li k dispozici od 14. září 1927, st-l však možnosti přestěhovati se do něho nepoužil, po dobu jednoho roku mimořádný přírůstek ve výměře a s omezením, jak je v bodě V. odst. 3 »Zásad« uvedeno. Celá částka z těchto titulů za uvedenou dobu plynoucí nemůže však býti st-li vyplacena vzhledem ke shora uvedenému přeplatku na dietách z titulu exponování. Na to vypočítává cit. rozhodnutí gřř, že by st-li příslušely na jedné straně: diety z titulu vedení dvojí domácnosti od 8. září 1926 do 13. září 1927 a odbourávací diety, celkem 22.553 Kč, na druhé straně však odečísti sluší přeplatek vzniklý zpětným zastavením diet pro exponované a pokud byl odepsán 18.191 Kč, takže přísluší st-li pouze rozdíl 4.362 Kč, jenž st-li byl současně předepsán k výplatě.

Odvolání, které st-l z rozhodnutí tohoto podal, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí gřř.

Odvolává se na dekret zem. fin. ředitelství v Brně z 19. ledna 1925 namítá stížnost, že se st-l nastoupiv službu u berního úřadu v L. (14. září 1927) do bytu jemu úředně přiděleného nenastěhoval a nastěhovati nemusil, ježto jednak uvedený výměr zem. fin. ředitelství v Brně z 19. ledna 1925 nebyl odvolán ani změněn, a jednak o trvalém převzetí st-

lově na Slov. ještě rozhodnuto, resp. st-li o tom nic známo nebylo, kdežto dekret o stabilisování st-lově na Slov. se zpětnou účinností od 7. září 1926 byl st-li doručen teprve 13. ledna 1928. Z toho dovozuje st-l, že nabyl ze zpětného jmenování, resp. trvalého převzetí na Slov. se zpětnou účinností výhod zpětného jmenování, t. j. místa v dotyčné platové stupnici, příslušného titulu a požitků, ale nikoli z důvodu, že byl již v tento den úředníkem v této platové stupnici, nýbrž z důvodu, že ustanovení tomu byla přiznána zpětná účinnost. V jiných směrech, zejména ve příčině diet, však zpětná účinnost jmenování nepůsobí. Podle mínění st-lova přísluší tedy st-li diety pro exponované až do 13. ledna 1928. Dále namítá st-l, že mu diety ty náležejí i na další dobu až do 31. března 1928, kdy se na Slov. přestěhoval, ježto se v L. po doručení dekretu o trvalém ustanovení na Slov. přestěhovati nemohl, resp. toto přestěhování st-li v zimních měsících bylo ztíženo a st-l teprve musil žádati o zálohu na stěhování.

O stížnosti nss uvážil:

Usnesení min. rady z 27. července 1920, o něž se žal. úřad opřel, činí, pokud jde o přiznání diet, rozdíl mezi zaměstnanci na Slov. z území mimoslovenského zatímně přidělenými (odst. III) a zaměstnanci na Slov. na systemisovaná místa trvale ustanovenými (odst. II. D 2). Oněm přiznává diety po dobu zatímního přidělení na Slov., těmto pak jen za předpokladu, že jsou ženati a že se pro úředně zjištěný nedostatek bytů do nového působiště nebo do místa poblíže se nalézajícího a normálně přístupného nemohou přestěhovati. Na diety podle odst. II. D 2 cit. usnesení mají tedy nárok ženatí státní zaměstnanci jen tehdy, 1. když jsou na Slov. trvale ustanoveni a 2. když se pro nedostatek bytů nemohou do nového působiště nebo místa poblíže se nalézajícího a normálně přístupného přestěhovati. Oba tyto předpoklady musí býti splněny současně, má-li nárok na diety vzniknouti. Naproti tomu nárok na diety podle odst. III. cit. usnesení min. rady vázán je na jediný předpoklad, t. j. na zatímní přidělení na Slov.

Podmínky nároku jsou tedy v každém případě jiné, jsou závislé na určitých skutečnostech, a může tedy nárok ten býti posuzován jen podle těchto skutečností v době, za kterou se právě o diety jedná. Již z té okolnosti, že skutečnosti nemohou býti měněny pouhými právními fikcemi, plyne, že přiznání zpětného účinku jmenování nemůže změnití fakta, která zatím již nastala, a nemůže tedy dodatečně změnití podmínky nároku na těchto faktech závislého. Tak zejména nemůže zpětným jmenováním st-le na systemisované místo na Slov. býti dodatečně změněna skutečnost, že v době, kdy st-l nastoupil službu v L., byl úředníkem na Slov. zatímně přiděleným a nikoli trvale ustanoveným, a nemusil tedy rodinu svoji na Slov. přestěhovati, takže okolnost, že mu byl nabídnut od 14. září 1927 v L. rodinný byt, je pro posouzení nároku na diety podle odst. III. cit. usnesení min. rady, na které měl v té době jedině nárok, zcela irrelevantní.

I ta okolnost, že diety jak podle odst. II D 2, tak podle odst. III. cit. usnesení min. rady jsou náhradou za újmy, které státního zaměstnance stihají proto, že musí žítí odloučeně od své rodiny, resp. mimo své normální působiště, svědčí tomu, že nárok na diety jest posuzovati podle okolností v době vzniku nároku na ně, a že dodatečné změny ve služeb-

ním poměru i když změny ty se staly se zpětnou účinností, nemohou na předpoklady nároků již vzniklých míti žádného vlivu.

Jestliže tedy žal. úřad v nař. rozhodnutí vychází z právního názoru, že zpětná působnost jmenování st-lova působila i ohledně diet podle odst. II D 2, resp. odst. III usnesení min. rady z 27. července 1920, je názor tento právně mylný a slušelo tedy nař. rozhodnutí, pokud jde o diety až do dne doručení dekretu o st-lově trvalém ustanovení na Slov., t. j. do 13. ledna 1928, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Pokud však st-l namítá, že mu patří diety i za dobu od 14. ledna do 31. března 1928, nemohl nss námitku stížností v tomto směru vznesenou uznati důvodnou, ježto po trvalém ustanovení st-lově na Slov. by se mohlo jednati jediné o diety ve smyslu odst. II. D 2 cit. usnesení min. rady, podle něhož nárok na diety ty mimo jiné předpoklady přísluší jediné tehdy, když nemožnost přestěhovati se, je způsobena nedostatkem bytů v novém působišti nebo v místě poblíže se nalézajícím, kdežto jiné překážky přestěhování, jak je uvádí st-l (zimní měsíce, potřeba zálohy stěhovacích výloh), jsou pro posouzení nároku toho zcela nerozhodné.

Č. 10.501.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): * Pensionování zaměstnanci veřejných základin na Slov. a Podk. Rusi nemají nároku na úpravu odpočivných požitků podle vl. nař. č. 298/21 a č. 247/22 Sb.

(Nález ze dne 24. dubna 1933 č. 19.677/31.)

V ě c: Ing. Josef B. v J. proti ministerstvu zemědělství o odpočivné požitky.

V ý r o k: Stížnost se jednak zamítá pro bezdůvodnost, jednak odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Ing. Josef B. byl koncem června 1917 přeložen do výslužby, při čemž mu byly vyměřeny odpočivné požitky podle započtené služební doby 20 roků 4 měsíců. V činné službě byl zaměstnán při správě statků různých základin, naposled při uher. král. pešťanské základině v K. Výnosem min. zeměd. z 23. ledna 1926, vydaným v dohodě s min. škol. a za souhlasu likvidační komise pro správu církevních majetků na Slov., byly Ing. B. upraveny pensijní požitky s platností od 1. ledna 1920 až do příští eventuální úpravy podle zák. č. 130/21.

Proti tomuto rozhodnutí podal Ing. B. stížnost k nss, ve které dovozoval, že pense měla mu býti upravena podle norem pro státní zaměstnance, odvolávaje se na zák. čl. LXV:1912, neboť zák. č. 130/21 se podle svého § 2 na st-le ve smyslu názoru stížnosti vůbec vztahovati nemůže, ježto z úpravy podle cit. zák. jsou právě vyloučeni zaměstnanci na pozemkovém majetku státním a dále na majetku, který státu připadl podle smluv mírových, na statcích nadačních a fundačních, spravovaných úředníky státními nebo úředníky, odměňovanými podle normálu pro státní zaměstnance. Ježto pak zák. čl. LXV:1912 považuje zaměstnance při veřejných fondech státem spravovaných za zaměstnance státní a ježto tito zaměstnanci v případě svého pensionování mají býti posuzováni podle normálu státních zaměstnanců, navrhovala stížnost, aby